

ДО
СЪВЕТНИКА НА НА ВЪРХОВНИЯ ГЛАВНОКОМАНДВАЩ
НА ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ ПО ВОЕННАТА СИГУРНОСТ
КОМОДОР ГЕОРГИ ФИДАНОВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КОМОДОР,

В отговор на Вашата покана за моето участие в среща с държавния глава със абсулвенти: постигнали най-високи академични резултати; инициативата на Президента „Младежка визия за развитие на България“; обявената основна тема за обсъждане; поканата Ви да взема участие в заседанието на Съвета по отбрана и сигурност и обявената подтема и въпроси за обсъждане си позволявам да изразя дълбокото си удовлетворение от подготовката ми ВА „Г.С. Раковски“ и да изразя своето виждане по предварително зададените въпроси за обсъждане и искрено се надявам, че тази среща ще има и своето естествено продължение и ще се превурне в тема на широк обществен дебат.

Позволявам си в интерес на пунктуалността и ограничения обем на становището ми да не повтарям поставените въпроси, а да развия моето виждане по същите.

1. Съвременните рискове и заплахи за сигурността на държавите от евроатлантическото пространство и регионите, обхващащи Югоизточна Европа и Черноморско-Каспийския такъв, като и близостта ни до зони на несигурност (Западните Балкани, Източното Средиземноморие и Близкия Изток) са трудно предвидими и прогнозируеми.

Ситуацията, свързана със създаването на евроазиатско пространство, инициатирано и доминирано от Руската федерация и оттеглянето на редица държави от предприсъединителните договори с Европейския съюз и последиците от това са трудно предвидими и прогнозируеми.

Засиленият натиск срещу страната, свързан с: икономическата емиграция и бежанският поток; демографският срив; влошено състояние на здравеопазването и образованието; разрастването на криминогенните

действия и общата несигурност в страната; преследването на собствени интереси от страни, членки на общността поставят страната ни в условия, в които е изключително трудно да се защитават националните ни интереси.

Според моето скромно мнение всичко това ще доведе до задълбочаване на съществуващите проблеми и има възможност за генериране на нови такива.

2. Трудно е да се даде еднозначен отговор на поставения въпрос.

Споделянето на способности в областта на националната сигурност и сектора отбрана на страната е изключително рационална идея, но това не означава Родината ни да се лишава от собствените ни способности (по конюктурни съображения, свързани с общата икономическа обстановка или препорички от външни или вътрешни „фактори“).

Според мен е необходимо да споделяме способности само, когато страната ни не е в състояние сама да генерира такива и/или това е икономически и военнополитически непоносимо или неизгодно за държавата.

Мнението ми е, че споделянето на способности е рационално само, когато става въпрос за определени дейности и по трите мисии на въоръжените сили, но това не следва да снижава собствената ни национална в т.ч. военна мощ за изпълнение на вменените им конституцията задължения по защитата на териториалната цялост, независимостта и суверитета на страната.

Следователно те следва да имат способности за реагиране при кризи от всякакъв характер.

3. В досегашната ни практика единствено се прави стратегически преглед на отбраната и въоръжените сили, без да се направи цялостен анализ на системата за национална сигурност .

Следствие от това са: несъвършенства в нормативната уредба; поставянето на несвойствени задачи на министерства и ведомства; липса на единни национални процедури за вземане на решение и приложими в практиката модели за управление на националните ресурси за реагиране

при кризи; тясно ведомствените интереси и липсата на консенсус по жизнено важни проблеми на националната сигурност.

Това определя и потребността от цялостен преглед и задълбочен анализ на системата за национална сигурност и набеязването и предприемането за повишаването на нейната ефикасност и ефективност.

Убеден съм, че страната ни притежава необходимия интелектуален потенциал и воля на обществото, политическите субекти и всеки един гражданин да се изгради интегриран модел на системата за национална сигурност.

Уважаеми господин комодор, в заключение искам да подчертая, че моята базова подготовка, интереси в областта на дебата и личните ми виждания ме поддтихнаха да изложа тези си схващания относно поставените въпроси.

С удоволствие потвърждавам своето участие в заседанието на Съвета по отбрана и сигурност.

Имам готовността за широка дискусия по повдигнатите от мен проблемни моменти.

С уважение: Николай Кирилов Кирилов – бакалавър по специалността „Икономика на индустрията” и магистър по специалността „Мениджмънт на сигурността и отбраната”